

toto vyobrazení není zaměnitelné s vyobrazením žalované strany. Ze zjištění nižších soudů plyne, že velikost, tvar, barva sáčků i tisku, nejsou pro podnik žalobkyně příznačné, ježto sáčků stejné velikosti, tvaru a barvy sáčků i tisku používá pro vanilinový cukr valná řada jiných výrobců po delší dobu z důvodů praktických. Pro otázku zaměnitelnosti příznačného vyobrazení rozhoduje, zda celkový dojem a úprava sáčků ve spojení s vyobrazením, které se liší, může být v kruzích zákaznických zaměněn. Ale tu lze souhlasit s názorem prvního soudu přijatým odvolacím soudem, že v kruzích zákaznických taková záměna nemůže povstati proto, že zákazník žádající výrobek žalobkyně (Moudrou hlavu) nespokojí se s porovnáním velikosti, tvaru a barvy sáčků a tisku, nýbrž všimne si právě obrazu, které se však patrně a markantně liší: na jedné straně bílá silhoueta hlavy dámy s účesem v červené elipse s n á p í s e m Moudrá hlava, na druhé straně obraz Slovačky v kroji en face bez nápisu v červeném srdci a v sousedství dvou menších srdcí. I průměrný zákazník, jemuž jde o výrobek žalobkyně známý mu z reklamy, pod slovním označením Moudrá hlava, nespoleče si ani při povrchním pozorování ono označení žalobkyně s označením žalovaného, i když mu uvízl v paměti jen celkový dojem. Vždy bude mít v paměti rozdíl mezi oběma obrazy aspoň tak dalece, že přesvědčí se blíže, zdali jde skutečně o zboží jím požadované, bude-li chtít jen zboží určitého původu. Zaměnitelnými jsou obojí sáčky proto jen pro zákazníka, kterému nezáleží na tom, zda dostane zboží právě žalobkynino nebo je docela nepozorný. To však nerozhoduje. Na tom, zda je pro žalovaného příznačným srdce na jeho sáčcích, nezáleží. Ostatně není správným ani názor žalobkyně, že nižší soudy měly vyhovět žalobě aspoň částečně pro zaměnitelnost charakteristické součástky označení jejího, totiž světlé ženské hlavy v tmavém pozadí, ježto bez ohledu na zaměnitelnost žalobkyně to ani nenavrhl a nebylo zřejmo ze znění žalobního žádání, v němž žalobkyně neoddelila jednotlivé zákazy, že žádání je od ní míněno jako dělitelné.

Čís. 12393.

Slevu z kupní ceny povolenou pro případ hotového placení nelze rozšiřovati na případ započtení.

(Rozh. ze dne 24. února 1933, Rv I 2179/31.)

Žalobu prodatele na kupitele o nedoplatek 1.573 Kč za prodané gumové pláště, procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce tvrdil, že prodal žalované gumové pláště za ujednanou cenu 7.865 Kč. Žalovaná připustila, že kupní cena činila 7.865 Kč. Spor byl

pak jen o to, zda 20% sleva z této sumy smluvena byla pod podmínkou hotového zaplacení, a jaké jsou následky toho, že kupní cena nebyla zaplacena hned hotově. Odvolací soud zjistil ve zrušeném rozsudku, na jehož důvody se v napadeném rozsudku odvolává, že sleva byla dohodnuta pod podmínkou, že bude kupní cena hned zaplacena. V napadeném rozsudku praví se sice, že kup se stal pod podmínkou, že bude kupní cena zaplacena hned hotově, ale jde tu patrně o nepřesné vyjádření, protože o ujednání koupě samé za 7.865 Kč nebylo sporu, může se zjištěná podmínka týkat patrně jenom slevy, když strany podmíněnost samé koupě ani netvrdily. Podmínka hotového placení »ihned« musí být podle pravidel poctivého styku právního chápána tak, že prodávatel povoluje slevu jen pro ten případ, že dostane hotové peníze a nikoli pro ten případ, že kupní cena bude vyrovnána vzájemnou pohledávkou, zejména, když se mu kupitel nepředstavil jako věřitelův zástupce a před sjednáním slevy nijak nenaznačil, že kupní cenu chce vyrovnati vzájemnou pohledávkou. Pro prodávatele nemusí být lhostejno, zda se zbaví dluhu nebo dostane hotové peníze, a nelze mít proto slušně za to, že by slevu povolenou pro případ hotového placení chtěl poskytnouti také pro případ srážky na dluh. Je tedy mítí zato, že sleva nebyla prodávatelem ani zamýšlena, ani podle pravidel poctivého styku jí nelze vztáhnouti na případ započtení. Jistě by se přičilo slušnosti, by kupitel vymohl si slevu předstíráním, že chce platiti hotově hned, nedávaje nijak najevo, že má protipohledávku, a pak se vytasil s účtem, nic nezaplatil a využil tak neznalosti prodávatelovy, že prodává se srážkou na dluh. Podle toho se nesplnila podmínka, pro kterou byla žalovaná firmě povolena sleva a je proto povinna zaplatiti nesporně ujednanou kupní cenu bez slevy.

Čís. 12394.

Při žalobě o uznání nemanželského otcovství není okolnost, že žaloba není opřena jen o právní domněnku § 163 obč. zák., skutkovým předpokladem, nýbrž závěrem odvolacího soudu.

Dospěl-li odvolací soud na základě zjištění, že se nemanželské dítě narodilo sice po lhůtě § 163 obč. zák., ale též, že nemanželská matka po poslední souloži se žalovaným neměla pohlavní styky s jiným mužem a vzhledem k tomu, že podle posudku znalce není vyloučeno, že dítě pochází ze soulože se žalovaným, — k přesvědčení, že dítě bylo splozeno žalovaným, jde o skutkové zjištění.

(Rozh. ze dne 24. února 1933, Rv I 2248/31.)

Žalobu o uznání nemanželského otcovství a o placení výživného procesní soud prvě stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.